

Men Paragraffen træder tillige i Stedet for Lov om Motorkøretøjer Nr. 144 af 1. Juli 1927 § 29, Stk. 2, der derfor foreslaas ophævet ved § 40. Det er ikke blot Motorkøretøjer, men alle kørende, ridende og cyklende, der bør vise særlig Forsigtighed i de i Motorlovens § 29, Stk. 2, nævnte Tilfælde.

Af reelle Ændringer indeholder Paragraffen iøvrigt følgende:

Som ny Regel er tilføjet (Stk. 2, 1. Punktum), at Vendinger skal ske til venstre. En tilsvarende Regel findes i Politivedtægten for Frederiksberg § 37, og den er ligeledes gennemført i Stockholm (dog at der her kræves Vending til højre under Hensyn til, at Sverige har Venstrekørsel). Reglen begrundes ved, at et Køretøj, der vender til højre, kommer til 2 Gange at køre imod Strømmen, medens et Køretøj, der vender til venstre, ikke kommer til at køre mod Strømmen eller, hvis det har holdt i venstre Side, dog kun een Gang. Reglen i Stk. 2, 2. Punktum, begrundes ved, at Vending, særlig naar den nødvendiggor Kørsel frem og tilbage over Kørebanen, ofte er til stor Ulempe for Færdslen. Reglen vil undertiden tvinge et Køretøj til i Stedet for at vende at køre uden om en Huskarré, men man anser med den stigende Automobiltrafik Reglen for nødvendig.

Reglen i Motorlovens § 29, Stk. 2, om særlig Forsigtighed ved Kørsel fra mindre befærdet til mere befærdet Færdselsaare er optaget i Udkastets § 11.

Udvalget finder Anledning til at bemærke, at det er med velberaad Hu, at man ikke stiller Forslag om, at kørende skal standse helt for Sporvogne, der holder ved et Stoppested. En saadan Regel vilde efter Udvalgets Mening være farligere end den nugældende Regel om forsigtig Kørsel forbi holdende Sporvogne. Reglen vilde medføre forceret Kørsel for at komme forbi Sporvognen mellem Stoppestederne, og der vilde ved denne Kørsel antagelig langt hyppigere ske Ulykker, end naar forsigtig Kørsel forbi Stoppestedet tillades. Dertil kommer, at den tætte Automobiltrafik i Byerne kræver, at enhver ikke strengt nødvendig Blokering af Færdslen maa undgaas. Det er en Selvfølge, at de kørende maa give Folk Lejlighed til at komme med Sporvognen ved Stoppestederne.

Til § 10.

Stk. 1 svarer til F. L. § 6, 1. Stk. Ordene i F. L. § 6 »og saafremt Vejens Midtlinie ikke er fri, skal begge vige af til højre« (den første Sætning er iøvrigt i Strid med F. L. § 5, 1. Punktum) har givet Anledning til Tvivl om, hvad der forstaas ved Vejens Midtlinie i Tilfælde, hvor en Del af Kørebanen er befæstet paa særlig Maade, om det er Midten af hele Kørebanen eller Midten af den paa særlig Maade befæstede Del af Kørebanen. Udvalget finder ingen Grund til at gaa ind paa en Drøftelse af dette Spørgsmaal. Køretøjer, der møder hinanden paa en Vej, skal hver for sig vige saa langt til højre, at Fare for Sammenstød med absolut Sikkerhed undgaas, og Fastsættelsen af en geometrisk Skillelinie kan let give Anledning til en for sportsmæssig Kørsel og til Rethaveri. Udvalget har derfor affattet Reglen saaledes, at begge de kørende skal holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads mellem Køretøjerne.

Stk. 2 svarer til F. L. § 6, 2. Stk. I 1. Punktum har Udvalget dog fundet Anledning til at tilføje, at Forbikørsel bagfra kun maa finde Sted, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. For Motorkøretøjers Vedkommende findes allerede en saadan Regel i Motorlovens § 27, Stk. 3., men Reglen bør gælde for alle kørende, ridende og cyklende. Som praktiske Tilfælde, hvor Forbikørsel bagfra herefter ikke maa ske, men hvor de kørende ikke altid tænker derpaa, er fremhævet uoverskuelige Kurver og Bakketoppe. — I 3. Punktum er, i Overensstemmelse med den gældende Forstaaelse af F. L. § 6, 2. Stk., udtrykkelig fremhævet, at Forbikørsel bagfra ogsaa er forbudt, hvor en Gade eller Vej udmunder i en anden. Udvalgets Flertal (*Udvalget med Undtagelse af Ipsen*) anser Forbikørsel ved Gadeudmundinger, navnlig naar Udmundingen er i højre Side, for lige saa farlig som Forbi-